

“Ieder deed wat recht was in zijn eigen ogen”

29 maart 2008 - Mike Ratliff - <http://mikeratliff.wordpress.com/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

“In die dagen was er geen koning in Israël; een ieder deed, wat recht was in zijn ogen” (Rechters 21:25).

Wij leven in een boze tijd. Er zijn grote aantallen “christelijke” leiders die beweren dienaars van God te zijn, maar die met hun eigen woorden en daden bewijzen gespeend te zijn van elk Goddelijk gezag. Zij doen wat recht is in hun eigen ogen terwijl zij nochtans beweren dat zij de leiding van de Heilige Geest volgen. Het feit dat de dingen die zij doen en zeggen zo onbijbels zijn, lijkt bij erg weinigen zorgen te baren. Wanneer deze leiders op de waarheid wordt gewezen, dan beweren zij dat God hen leidt om te doen wat zij doen, en dat het daarom OK is, en dat zij die protesteren gewoon wettisch zijn.

Het volgende is de inleiding op het boek Rechters in de 1560-editie van de Genève Bijbel¹.

“Alhoewel niets Gods toorn zo opwekt als ’s mensen ondankbaarheid, bestaat er niets dat zo onaangenaam en afschuwelijk is dat het Gods liefde voor Zijn gemeente kan uitroeien. Want toen de Israëlieten het land Kanaän binnengegaan waren, en de waarheid van Gods belofte in vervulling zagen gaan, schonken zij hiervoor geen erkenning en dank en pleegden de ergste veronachtzaming van Gods genadegaven. Dit in tegenstelling tot hun plechtige belofte ten aanzien van Jozua, en zij wekten zo Gods wraak op die leidde tot hun uiterlijke ondergang, waarvan zij de duidelijkste tekenen vertoonden in de veranderlijkheid van hun toestand (want Hij gaf hen over aan de wreedste en ergerlijkste tirannieën: Hij nam hun vrijheid af en bracht hen onder de slavernij, met de bedoeling dat zij hun miserie zouden voelen en zich tot Hem zouden wenden, opdat zij bevrijd zouden worden). Om dan te tonen dat Zijn genade eeuwig stand zou houden deed Hij soms bevrijders opstaan. Deze bevrijders noemt de Schrift Rechters, want zij waren uitvoerders van Gods gerichten, niet gekozen door mensen, noch door afstamming, maar van Godswege, voor het bestuur van Zijn volk. Zij waren met veertien, naast Jozua, en bestuurden van Jozua tot Saul, de eerste koning van Israël. Zij regeerden 377 jaren. In dit boek worden veel belangrijke dingen verklaard: ten eerste, de strijd die de gemeente van God had te voeren voor de instandhouding van de ware religie tegen afgoderij en bijgeloof; en vervolgens, in welk gevaar de maatschappij verkeert wanneer God geen magistraat gaf om Zijn volk in de zuiverheid van religie en zijn ware dienst te houden”.

Mijn broeders, veel van wat vandaag christelijk genoemd wordt, is dat niet. Niettegenstaande in de Bijbel gepredikt wordt tegen compromissen met de wereld, ziet de pragmatische “christen” - gemotiveerd door relativisme, een mensgecentreerde wereldbeschouwing, en een concept van een verre en haast irrelevante God - helemaal niets verkeers in het integreren van leringen van Boeddha en Mohammed in die van Jezus: http://www.apprising.org/archives/2008/03/seeds_of_compas.html

Ongetwijfeld zien veel christenen niets verkeers in dit soort dingen, maar christenen wier levens gericht zijn op Gods Woord zien het kwaad in het compromis. Waarom? Het leven in het Woord maakt de christen Christusgelijkend, gehoorzaam en Geestvervuld.

¹ De eerste complete vertaling van de bijbel in het Engels was de Wyclif- of Lollard-bijbel uit de 14de eeuw. Grote populariteit verwierf de Genève-bijbel (1560), tot stand gebracht door puriteinse geleerden, naar Genève gevlucht voor de vervolgingen onder Mary Tudor. Dit was de bijbel van Shakespeare, Milton, Bunyan en Cromwell. In 1604 werd op een conferentie in Hampton Court, onder leiding van Jacobus I, besloten tot een nieuwe vertaling van de bijbel. Drie maal twee commissies van geleerden, resp. in Westminster, in Cambridge en in Oxford, werkten aan verschillende delen van het Oude en Nieuwe Testament en de apocriefen, terwijl één commissie, bestaande uit twee afgevaardigden van elk van de zes vertaalcommissies, het geheel tot een harmonische eenheid maakte. Het resultaat was de King James of Authorized version (1611)... (Encarta 2002).

“Ik roep u er dan toe op, broeders, op grond van de ontfermingen van God, om uw lichamen aan God te wijden als een levend slachtoffer, heilig en voor God welgevallig, dat is uw redelijke godsdienst. En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word innerlijk veranderd door de vernieuwing van uw gezindheid, om te kunnen onderscheiden wat de wil van God is, namelijk de goede en welgevallige en volmaakte”. (Romeinen 12: 1-2).

De christen die een levende offerande is, is iemand die niet doet wat goed is in zijn eigen ogen. In plaats daarvan geeft zo iemand zijn eigen rechten op door zijn kruis op te nemen en Jezus te volgen.

“Hij zei tegen allen: Als iemand achter Mij wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis dagelijks opnemen en Mij volgen. Want wie zijn leven wil behouden, die zal het verliezen; maar wie zijn leven verliezen zal omwille van Mij, die zal het behouden”. (Lukas 9: 23-24).

Christenen die levende offers zijn, leven levens die heilig en aanvaardbaar zijn voor God. Zij leven hun levens als handelingen van aanbidding. Zij doen dit door veranderd te worden door de vernieuwing van hun gezindheid. Zij verzadigen hun levens met het Woord van God. Zij bidden en mediteren over Gods Woord als een levenswijze. Zij die dit doen zullen niet doen wat recht is in hun eigen ogen, maar zullen elke dag Geestgeleid wandelen. Op elk moment van beslissing of beoordeling zoeken zij in overeenstemming te komen met God en Zijn wil.

Beschouw de volgende flaptekst op [deze website](#)²:

“Highland Baptist Church, 1101 Cherokee Road, zal een acht weken durende studie beginnen over Brian McLaren’s boek “Everything Must Change”, vanaf morgen om 5 uur n.m. De studies zullen elke week twee uur duren, tot 18 mei, inbegrepen een maaltijd. Boeken zijn te koop in de kerk voor \$20. Informatie: 451-3735”.

Waarom zou een “kerk” tijd spenderen aan het bestuderen van Brian McLaren’s boek *Everything Must Change* in plaats van de Bijbel? Zij die dit doen zoeken niet Christusgelijkvormig te worden. In plaats daarvan zoeken zij “kerk”-gelijkvormig te worden, overeenkomstig de wegen van de mens en de wereld. Dit is niet anders dan wat de Israëlieten deden in de tijd van de Rechters.

Het eerste hoofdstuk van het boek Rechters beschrijft wat aan de Israëlieten gebeurt, zij die de machtige werken van God gezien hadden in de Exodus. De jongere generaties [die deze werken niet gezien hadden; zie hoofdstuk 2], gingen compromissen aan door onderlinge huwelijken te sluiten met de Kanaänieten en zij bedierven hun religie door de Baäls en Asthorets te dienen. Zij geloofden niet. Zij hadden niet meer het bewijs voor ogen van Gods soevereiniteit, zodat zij de valse religie adopteerden van de volkeren om hen heen. Heeft Jezus op dit ongeloof gewezen?

“Toen het dan avond was op die eerste dag van de week en de deuren van de plaats waar de discipelen bijeenwaren, uit vrees voor de Joden gesloten waren, kwam Jezus en Hij stond in het midden en zei tegen hen: Vrede zij u! En nadat Hij dit gezegd had, toonde Hij hun Zijn handen en Zijn zij. De discipelen dan verblijdden zich toen zij de Heere zagen. Jezus dan zei opnieuw tegen hen: Vrede zij u! Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u. En nadat Hij dit gezegd had, blies Hij op hen en zei tegen hen: Ontvang de Heilige Geest. Als u iemands zonden vergeeft, worden ze hem vergeven; als u ze hem toerekent, blijven ze hem toegerekend. En Thomas, een van de twaalf, Didymus genoemd, was niet bij hen toen Jezus daar kwam. De andere discipelen dan zeiden tegen hem: Wij hebben de Heere gezien. Maar hij zei tegen hen: Als ik in Zijn handen niet het litteken van de spijkers zie, en mijn vinger niet steek in het litteken van de spijkers en mijn hand niet steek in Zijn zij, zal ik beslist niet geloven. En na acht dagen waren Zijn discipelen weer binnen en Thomas was bij hen. Jezus kwam terwijl de deuren gesloten waren, en Hij stond in hun midden en zei: Vrede zij u. Daarna zei Hij tegen Thomas: Kom hier met uw vinger en bekijk Mijn handen, en kom hier met uw hand en steek die in Mijn zij; en wees niet ongelovig, maar gelovig. En Thomas antwoordde: Mijn Heere en mijn God! Jezus zei tegen hem: Omdat u Mij gezien hebt, Tho-

² <http://www.courier-journal.com/apps/pbcs.dll/article?AID=/20080329/NEWS01/803290446/1008/NEWS01>

mas, hebt u geloofd; zalig zijn zij die niet gezien zullen hebben en toch zullen geloven". (Johannes 20: 19-29).

Waar kwam het begrip vandaan om in de Heer te geloven? Kwam dat begrip niet in hen die de Heilige Geest ontvangen hadden? Thomas was die dag niet aanwezig. Toen gesproken werd van Jezus' opstanding, weigerde hij te geloven. Jezus verscheen aan hem en wees hem op zijn ongelof. Toen Jezus hem de bewijzen liet zien, toen geloofde hij. Maar Jezus gaf een verklaring die wij moeten begrijpen. Hij zei: "zalig zijn zij die niet gezien zullen hebben en toch zullen geloven". Gelovigen vandaag hebben Jezus nooit fysiek gezien. Zij die geloven doen dat omdat de Heilige Geest, door Gods genade, hen heeft in staat gesteld te geloven (Efeziërs 2:1-10)³. Wat zegt dit over al die belijdende christenen die compromissen najagen met valse religies, zelfs tot het punt van verkondiging dat er vele wegen naar God zijn?

Mijn broeders, laten wij tot God naderen en Hem en Zijn wegen volgen. Laten wij hen die compromissen zoeken mijden. Laten we tot iedereen de waarheid prediken. Een voorbeeld hiervan vinden we in het boek Handelingen:

"En degenen die Paulus begeleidden, brachten hem tot aan Athene. En nadat zij voor Silas en Timotheüs de opdracht gekregen hadden zo spoedig mogelijk naar hem toe te komen, vertrokken zij. En terwijl Paulus in Athene op hen wachtte, raakte zijn geest in hem geprikkeld, want hij zag dat de stad vol afgodsbeelden stond. Hij ging dan in de synagoge in gesprek met de Joden en met hen die godvrezend waren, en iedere dag op de markt met hen die hij er tegenkwam. En enige epicurische en stoïsche wijsgeren redetwistten met hem. En sommigen zeiden: Wat heeft deze praatjesmaker toch te vertellen? Maar anderen zeiden: Hij schijnt een verkondiger te zijn van vreemde goden, want hij verkondigde hun Jezus en de opstanding. En zij namen hem mee en brachten hem op de Areopagus, en zij zeiden: Zouden wij mogen weten wat deze nieuwe leer inhoudt waar u over spreekt? Want u laat ons enkele vreemde dingen horen; wij willen daarom weten wat die te betekenen hebben. (Alle inwoners nu van Athene en de vreemdelingen die daar verbleven, besteedden hun tijd aan niets anders dan om wat nieuws te zeggen en te horen). En Paulus, die midden op de Areopagus stond, zei: Mannen van Athene! Ik merk dat u in alle opzichten zeer godsdienstig bent. Want toen ik de stad doorging en uw heiligdommen bekeek, trof ik ook een altaar aan waarop het opschrift stond: AAN EEN ONBEKENDE GOD. Deze dan, Die u dient zonder dat u Hem kent, verkondig ik u. De God Die de wereld gemaakt heeft en alles wat daarin is, Deze, Die een Heere van de hemel en van de aarde is, woont niet in tempels die met handen gemaakt zijn. Hij wordt ook door mensenhanden niet gediend alsof Hij iets nodig heeft, omdat Hij Zelf aan allen het leven, de adem en alle dingen geeft. En Hij maakte uit één bloed heel het menselijke geslacht om op heel de aardbodem te wonen; en Hij heeft de hun van te voren toegemeten tijden en de grenzen van hun woongebied bepaald, opdat zij de Heere zouden zoeken, of zij Hem misschien al tastend zouden mogen vinden, hoewel Hij niet ver is van een ieder van ons. Want in Hem leven wij, bewegen wij ons en bestaan wij; zoals ook enkele van uw dichters gezegd hebben: Want wij zijn ook van Zijn geslacht. Wij nu, die van Gods geslacht zijn, moeten niet menen dat de Godheid gelijk is aan goud, zilver of steen, een product van de kunstzinnigheid en gedachten van een mens. God dan verkondigt, met voorbijgaan van de tijden van de onwetendheid, nu overal aan alle men-

³ Efeziërs 2:1-10: "En u heeft Hij met Hem levend gemaakt, u die dood was door de misdaden en de zonden, 2 waarin u voorheen gewandeld hebt, naar het tijdperk van deze wereld, naar de overste van de macht der lucht, van de geest die nu werkt in de kinderen van de ongehoorzaamheid, 3 te midden van wie ook wij allen voorheen verkeerd hebben in de begeerten van ons vlees, door de wil van het vlees en de gedachten te doen; en wij waren van nature kinderen des toorns, zoals ook de anderen. 4 Maar God, Die rijk is in barmhartigheid, heeft ons door Zijn grote liefde waarmee Hij ons liefgehad heeft, 5 ook toen wij dood waren door de misdaden, levend gemaakt met Christus - uit genade bent u zalig geworden - 6 en heeft ons mede opgewekt en mede in de hemel gezet in Christus Jezus, 7 opdat Hij in de komende eeuwen de alles overtreffende rijkdom van Zijn genade zou bewijzen door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus. 8 Want uit genade bent u zalig geworden door het geloof - en dat niet uit u, het is de gave van God - 9 niet uit de werken, opdat niemand zou roemen. 10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen".

sen dat zij zich moeten bekeren, en wel omdat Hij een dag bepaald heeft waarop Hij de wereld rechtvaardig zal oordelen door een Man Die Hij daartoe aangesteld heeft. Daarvan heeft Hij aan allen het bewijs geleverd door Hem uit de doden op te wekken. Toen zij nu van de opstanding van de doden hoorden, spotten sommigen daarmee. En anderen zeiden: Wij zullen u hierover nog wel eens horen. En zo is Paulus uit hun midden weggegaan. Maar sommige mannen sloten zich bij hem aan en geloofden. Onder hen was ook Dionysius de Areopagiet, en een vrouw die Damaris heette, en anderen met hen". (Handelingen 17: 15-34).

Paulus ging geen compromissen aan met de heidenen om hen te bereiken. Hij predikte Jezus en de opstanding. Indien hij het Evangelie had vermengd met de mythologie van de Griekse religie, dan zou hij waarschijnlijk grote aantallen filosofen gekregen hebben die hem volgden. Maar kijk goed naar wat Paulus predikte in de Areopagus. Hij predikte berouw en bekering, in het licht van het komende oordeel van God. Hij predikte de waarheid van berouw en bekering, om gered te worden in Jezus, op de grond van Zijn opstanding. Hoevelen van deze groep volgden Paulus? Hoevelen klampten hem aan om meer te horen? Slechts enkelen geloofden. Dit laat zien hoe het echte Evangelie werkt wanneer het correct gepredikt wordt. Sommigen geloven en hebben berouw, maar de meerderheid wijst het af. Er bestaat geen compromis met de wegen van de wereld. Er is geen relativisme mogelijk. Geen pragmatisme. Waarom? Deze dingen zijn zinloos en bederven de Evangelieboodschap.

Wie doet er wat recht is in zijn eigen ogen? Zij die niet de Geest van God hebben doen dit. Zij die Gods Geest wél hebben moeten zichzelf verloochenen en hun kruis opnemen en Jezus volgen. Denk eraan: naar analogie van onze roeping om Christus' discipelen te zijn, moeten wij sterven aan onze "ik" of "zelf". In Jezus' dagen wist iedereen dat als een persoon zijn kruis droeg, tot buiten de stadspoorten, deze niet meer zou terugkomen. Dit is hoe de echte christen moet zijn jegens de wereld en haar wegen. Dit omvat alle valse religie. Ja, spreek de waarheid tot hen, maar tracht nooit Gods waarheid te mengen met hun leugens.

SDG

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm